

[Gideon.]

indregistreret. Efter det foreliggende forslag har man anvendt et andet udtryk, erhvervsdrivende, og man har derigennem tilsigtet at tilvejebringe grundlag for en udvidelse af kredsen af dem, der kan få varemærker indregistreret, således at den ikke alene omfatter erhvervsdrivende, der fremstiller eller omsætter varer, men også medtager sådanne erhvervsdrivende, som falder ind under det, man kalder immaterielle erhverv, såsom ingeniører, arkitekter, læger og andre, uanset at de ikke udbyder egentlige varer, og hvad enten man vil kalde sådanne mærker for varemærker eller servicemærker.

Denne udvidelse, som i hvert fald delvis er begrundet i den praksis, der har udviklet sig, kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg har ikke kunnet frigøre mig fra den tanke, om man ikke i virkeligheden lige så godt kunne tage skridtet fuldt ud og bestemme, at enhver kan få indregistreret varemærker. Ikke alene ifølge gældende ret, men også ifølge lovforslaget er det sådan, at enhver erhvervsdrivende kan få indregistreret varemærker, som omfatter varegrupper, der ikke vedrører det erhverv, han i øjeblikket har. Det kan jo være, at han tænker på at udvide sit erhvervsområde og derfor i god tid vil sikre sig yderligere gennem indregistrering af et varemærke. Det kan meget vel hænde, at denne plan aldrig bliver ført ud i livet, men alligevel har han ved den pågældende indregistrering fået beskyttet det pågældende indregistreringsmærke. Derimod kan en person, der ikke i øjeblikket kan siges at være erhvervsdrivende selv i denne udvidede forstand, ikke få noget varemærke indregistreret. Han tænker måske på at ville overgå til et eller andet erhverv og har interesse i i god tid at få beskyttet en måske strålende idé til et varemærke, men det kan altså ikke lade sig gøre. Jeg kan ikke se, det er helt konsekvent, og jeg kan ikke se, at en sådan udvidelse ville være betænkelig, når man tager hensyn til de bebyrder og andre omkostninger, som er forbundet med indregistrering af et varemærke. Jeg tror, at der alene deri vil ligge en tilstrækkelig indkredsning, således at man kan gå ud fra, at kun de, der har virkelig interesse i at få et varemærke indregistreret, lader et sådant indregistrere.

Jeg har villet udkaste denne tanke, men jeg er ganske klar over, at der vel nok skal en yderligere udvikling til, inden den kan blive til virkelighed.

Jeg kan ligeledes fuldt ud tilslutte mig, at det nu direkte i dette lovforslag bliver slået fast, at varemærket og varemærkeretten ikke alene skaber eneret ved indregistrering, men også ved brug, således at der principielt bliver ligestilling mellem disse to erhvervelsesmåder. På dette område indtager forslaget jo en særstilling i forhold til de andre nordiske landes lovgivning, idet de andre nordiske lande vel principielt står på samme standpunkt: at erhvervelse ved brug og erhvervelse ved indregistrering er ligestillet; men man kræver, for at et sådant varemærke skal nyde beskyttelse, når det ikke er indregistreret, at denne brug har været, hvad skal man sige, af et sådant omfang, at man kan sige, det er indarbejdet. Her går lovforslaget jo et skridt videre, idet man medtager, at det er tilstrækkeligt, at varemærket kun har været i brug, og når man er gået dette skridt videre, skyldes det jo, at det stemmer overens med praksis, og at en indskrænkning på dette område derfor ville bevirke en indskrænkning i de rettig-heder, der allerede består efter den gældende ordning, og dermed betegne et tilbageskridt. Jeg kan altså fuldt ud tiltræde også denne udvidelse af retten.

Et i hvert fald praktisk fremskridt må det vel også siges at være, at der nu foreslås indført klassificering. Det er jo ikke nogen ny tanke; den var allerede fremme i 1936, da man gennemførte den nugældende lov, men man veg tilbage for det, og man indførte i stedet for, at de varemærker, der blev indregistreret, omfattede hele området, dækkede alle varer; selv om en mand måske kun havde interesse i at få mærket indregistreret for, skal vi sige, skosvarte, kom det faktisk til at omfatte alle varer, medmindre registreringen udtrykkeligt var begrænset til visse varer. Dette har medført, at indregistreringen har lagt beslag på en meget lang række varemærker, og at det har været vanskeligt for nye erhvervsdrivende at få indregistreret varemærker. Det er derfor et fremskridt, at man nu gennem opdeling i vareklasser har indført en nyordning; den grundafgift, der betales, er udelukkende betaling for varemærke til en enkelt gruppe